

DECIZIA nr. 185 din 18.03.2016 privind soluționarea
contestației formulată de **ABC SRL**,
cu sediul în, București,
înregistrată la D.G.R.F.P.B. sub nr.

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București prin Serviciul soluționare contestații 2 a fost sesizată cu adresa nr., înregistrată sub nr. ... de către Biroul Vamal de Interior gr. I Ilfov cu privire la soluționarea contestației ABC SRL din București.

Obiectul contestației, înregistrată la registratura organului vamal sub nr. îl constituie Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. drsv/xx.vv.yy, emisă de Biroul Vamal de Interior gr. I Ilfov în baza procesului-verbal de control nr. și comunicată prin poștă în data de ..., prin care s-au stabilit în sarcina societății dobânzi compensatorii în sumă de **S lei**.

Constatând că, în speță, sunt întrunite condițiile prevăzute de art. art. 205 alin. (1), art.206, art. 207 alin. (1) și art. 209 alin. (1) lit. a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare și având în vedere prevederile art. 352 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București este investită să soluționeze contestația formulată de ABC SRL.

Procedura fiind îndeplinită s-a trecut la soluționarea pe fond a contestației.

I. Prin contestația formulată ABC SRL arată că dobânzile compensatorii sunt aferente închiderii în data de 10.07.2008 a operațiunii suspensive I dvot/2003 prin punerea în liberă circulație a unui laborator fotografic și invocă excepția prescripției extinctive a dreptului autorității vamale de a stabili obligații fiscale pentru motivul că de la data de 01.07.2007, respectiv data cea mai apropiată 01.07.2008 au trecut mai mult de 3 ani, în speță au trecut 6 ani și 4 luni până la 5 ani și 4 luni.

Societatea susține că este aplicabil termenul de prescripție de 3 ani stabilit de art. 221 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/1992 și, oricum, oricare termen de prescripție s-ar aplica – 5 sau 3 ani – de când s-a dat liber de vamă sau de la 01.01.2008, termenul începe să curgă de la data 01.01.2008 pentru

perioada 01.01.2007-31.12.2007, fiind împlinit și în raport cu art. 91 din Codul de procedură fiscală.

II. ABC SRL a introdus în țară în regim suspensiv un laborator fotografic cu documentul I 21265/03.09.2013, operațiune închisă prin punerea în liberă circulație a bunului cu documentul C04 xxx/2008, pentru care a contractat o datorie vamală de V lei.

În temeiul Tratatului de aderare a României și Bulgariei la Uniunea Europeană, a măsurilor tranzitorii cuprinse în documentul DG TAXUD nr. 1661/2006 și art. 519 din Regulamentul (CEE) nr. 2.454/1993 (CEE) organele vamale au stabilit în sarcina societății și dobânzile compensatorii aferente pentru perioada 01.01.2007-10.07.2008 în cuantum de S lei.

III. Față de constatările organelor vamale, susținerile societății contestate, reglementările legale în vigoare pentru perioada analizată și documentele existente în dosarul cauzei se rețin următoarele :

Cauza supusă soluționării este dacă societatea datorează dobânzile compensatorii stabilite în sarcina sa în urma închiderii după aderare a unei operațiuni suspensive începute înainte de aderare și pentru care invocă împlinirea termenului de prescripție, în condițiile în care a achitat ulterior obligațiile de plată stabilite.

În fapt, societatea ABC SRL a introdus în țară a introdus în țară cu DVI I dvot/2003 un laborator fotografic tip DLAB 2 Allrounder Package Cod 5HN22, regimul vamal fiind cel de admitere temporară – operațiune suspensivă conform art. 107 din Codul vamal al României. Operațiunea suspensivă a fost încheiată în data de 10.07.2008 prin punerea în liberă circulație a bunului cu documentul C04 xxx/2008, pentru care a contractat o datorie vamală de V lei.

Pentru această datorie societatea datorează și dobânzile compensatorii aferente pentru perioada 01.01.2007-31.07.2008 în cuantum de S lei, stabilite prin decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. drsv/xx.vv.yy.

Prin contestația formulată societatea invocă excepția prescripției extinctive în raport de termenul de 3 ani stabilit de Codul vamal comunitar – art. 221 alin. (3) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/1992.

În drept, potrivit Ordinului vicepreședintelui A.N.A.F. nr.7.982/2006 privind aprobarea Documentului pentru regularizarea situației operațiunilor vamale deschise în baza prevederilor art.27 alin.(2) din Ordonanța Guvernului nr. 51/1997 privind operațiunile de leasing și societățile de leasing, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

“De la data intrării în vigoare a prezentului ordin, bunurile mobile care sunt introduse în țară de către utilizatori, persoane fizice sau juridice române, în baza unor contracte de leasing încheiate cu societăți de leasing, persoane juridice

străine, precum și bunurile care sunt introduse în țară de către societățile de leasing, persoane juridice române, în baza unor contracte de leasing încheiate cu utilizatori, persoane fizice sau juridice române ori străine, vor fi declarate la autoritatea vamală prin depunerea declarației de admitere temporară, cu exonerare totală de la obligația de plată a sumelor reprezentând datoria vamală, precum și a celor prevăzute la art. 287 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, inclusiv a garantării acestora. “

Totodată, în conformitate cu dispozițiile O.M.F.P. nr. 84/2007 pentru aprobarea Măsurilor unitare de aplicare a reglementărilor în domeniul taxelor vamale, taxei pe valoarea adăugată și accizelor datorate în vamă în cazul operațiunilor de leasing aflate în derulare la data aderării, care dispun că:

“1. Pentru mărfurile comunitare ce fac obiectul operațiunilor de leasing efectuate conform art. 27 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 51/1997 privind operațiunile de leasing și societățile de leasing, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se procedează după cum urmează:

1.1. La expirarea termenului de derulare a contractelor de leasing se întocmesc formalitățile prevăzute pentru încheierea operațiunilor din punct de vedere vamal.

1.2. La punerea în liberă circulație nu se datorează taxe vamale și nici dobânzi compensatorii, cu condiția prezentării unei dovezi privind statutul comunitar al mărfurilor.

2. Pentru mărfurile necomunitare ce fac obiectul operațiunilor de leasing efectuate conform art. 27 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 51/1997, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se procedează după cum urmează:

2.1. La expirarea termenului de derulare a contractelor de leasing se întocmesc formalități vamale pentru încheierea operațiunilor din punct de vedere vamal.

2.2. La punerea în liberă circulație cuantumul datoriei vamale este determinat pe baza naturii mărfurilor de import, a clasificării lor tarifare (inclusiv rata drepturilor), a valorii în vamă, originii și cantității la momentul plasării lor sub regim, conform alin. (16) al pct. 4 "Uniunea vamală" din anexa nr. V la Tratatul dintre [.....] România privind aderarea Republicii Bulgaria și a României la Uniunea Europeană, semnat de România la Luxemburg la 25 aprilie 2005, ratificat prin Legea nr. 157/2005.

2.3. Se datorează taxa vamală din Tariful vamal de import al României în vigoare la momentul depunerii declarației vamale de admitere temporară.

2.4. Taxa vamală prevăzută la pct. 2.3 se calculează la valoarea reziduală stabilită prin contractul de leasing, care nu poate fi mai mică de 20% din valoarea de intrare.

2.5. Se datorează dobânzi compensatorii conform art. 519 din Regulamentul vamal comunitar, începând cu data aderării”.

În conformitate cu prevederile art. 519 din Regulamentul (CEE) nr. 2.454/93 al Comisiei din 2 iulie 1993 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a

Regulamentului (CEE) nr. 2.913/92 al Consiliului de instituire a Codului Vamal Comunitar:

“(1) Atunci când se contractează o datorie vamala pentru produse compensatoare sau marfuri de import sub regim de perfectionare activa sau admitere temporara, dobânda compensatoare se calculează pe baza valorii drepturilor de import pentru intervalul de timp respectiv.

(2) Se aplica ratele trimestriale ale dobânzii de pe piața financiară publicate în anexa statistică a buletinului lunar al Băncii Centrale Europene.

(3) Dobânda se aplică lunar, începând din prima zi a lunii după luna în care marfurile de import pentru care se contractează o datorie vamală au fost plasate prima dată sub regimul vamal. Intervalul se încheie în ultima zi a lunii în care este contractată datoria vamală”.

De asemenea, potrivit Legii nr. 157/2005 pentru ratificarea Tratatului de aderare a României la Uniunea Europeană, alin. (16) al pct. 4 "Uniunea vamală" din anexa nr. V:

“(16) Procedurile care reglementează admiterea temporară stabilite în articolele 84-90 și 137-144 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 și în articolele 496-523 și 553-584 din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 se aplică noilor state membre cu respectarea următoarelor dispoziții speciale:

- în cazul în care cuantumul datoriei vamale se determină pe baza naturii mărfurilor de import, a încadrării lor tarifare, a cantității, a valorii în vamă și a originii mărfurilor de import la data plasării lor sub acest regim vamal, iar declarația de plasare a mărfurilor sub acest regim vamal a fost acceptată înainte de data aderării, aceste elemente rezultă din legislația aplicabilă în noul stat membru interesat înainte de data aderării;

- în cazul în care încheierea dă naștere unei datorii vamale, pentru a păstra echitatea între titularii autorizațiilor stabiliți în actualele state membre și cei stabiliți în noile state membre, se plătesc dobânzi compensatorii la drepturile de import datorate în condițiile legislației comunitare de la data aderării”.

Referitor la stabilirea datoriei vamale și prescripția acestui drept, art. 1 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare până la data de 31 decembrie 2015 prevede că:

”Art. 1. - (1) Prezentul cod reglementează drepturile și obligațiile părților din raporturile juridice fiscale privind administrarea impozitelor și taxelor datorate bugetului de stat și bugetelor locale, prevăzute de Codul fiscal.

(2) Prezentul cod se aplică și pentru administrarea drepturilor vamale, precum și pentru administrarea creanțelor provenind din contribuții, amenzi și alte sume ce constituie venituri ale bugetului general consolidat, potrivit legii, în măsura în care prin lege nu se prevede altfel”.

În conformitate cu prevederile art. 100 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României:

"Art. 100. - (1) Autoritatea vamală are dreptul ca, din oficiu sau la solicitarea declarantului, într-o perioadă de 5 ani de la acordarea liberului de vamă, să modifice declarația vamală.

(2) În cadrul termenului prevăzut la alin. (1), autoritatea vamală verifică orice documente, registre și evidențe referitoare la mărfurile vămuite sau la operațiunile comerciale ulterioare în legătură cu aceste mărfuri. Controlul se poate face la sediul declarantului, al oricărei alte persoane interesate direct sau indirect din punct de vedere profesional în operațiunile menționate sau al oricărei alte persoane care se află în posesia acestor acte ori deține informații în legătură cu acestea. De asemenea, poate fi făcut și controlul fizic al mărfurilor, dacă acestea mai există".

Referitor la legislația comunitară, potrivit art. 217-221 din Regulamentul (CEE) nr. 2.913/92 al Consiliului de instituire a Codului vamal comunitar:

"Articolul 217

(1) Orice valoare a drepturilor de import sau export care rezultă dintr-o datorie vamală, denumită în continuare „valoarea drepturilor”, se calculează de autoritățile vamale de îndată ce intră în posesia datelor necesare și este înregistrată de autoritățile respective în evidențele contabile sau pe orice alt suport echivalent (înscrisura în evidența contabilă).

Primul paragraf nu se aplică:

(a) atunci când a fost introdus un drept antidumping sau compensatoriu provizoriu;

(b) atunci când valoarea drepturilor legal datorate o depășește pe aceea stabilită pe baza unei informații tarifare obligatorii;

(c) în cazul în care dispozițiile adoptate în conformitate cu procedura comitetului scutesc autoritățile vamale de obligația de a înscrie în evidența contabilă drepturi într-un quantum sub o anumită valoare.

Autoritățile vamale pot să nu ia în calcul valori ale drepturilor care, în conformitate cu articolul 221 alineatul (3), nu au putut fi comunicate debitorului vamal după expirarea termenului permis.

(2) Statele membre stabilesc regulile practice pentru înscrisura în evidența contabilă a valorii drepturilor. Aceste reguli pot varia în momentul în care autoritățile vamale, având în vedere condițiile în care datoria vamală a luat naștere, au certitudinea că sumele menționate vor fi plătite".

"Articolul 218

(1) Atunci când ia naștere o datorie vamală în urma acceptării declarației pentru mărfuri pentru un alt regim vamal decât admiterea temporară cu scutire parțială de drepturi de import sau orice alt act cu același efect juridic ca această acceptare, valoarea corespunzătoare acestei datorii vamale este înscrisă în evidența contabilă de îndată ce a fost calculată și cel târziu a doua zi după ce mărfurilor li s-a acordat liberul de vamă.

Cu toate acestea, dacă plata a fost garantată, valoarea totală a drepturilor aferente mărfurilor cărora li s-a acordat liberul de vamă în beneficiul uneia și aceleiași persoane într-o perioadă stabilită de autoritățile vamale, care nu poate depăși 31 de zile, poate fi acoperită de o singură înscriere în evidența contabilă la sfârșitul perioadei respective. O astfel de înscriere în evidența contabilă trebuie să aibă loc în termen de cinci zile de la expirarea perioadei respective.

(2) Atunci când este prevăzută acordarea liberului de vamă mărfurilor cu condiția îndeplinirii anumitor condiții prevăzute de legislația comunitară care reglementează fie stabilirea valorii datoriei, fie modul de încasare a acesteia, înscrierea în evidența contabilă trebuie să se facă în cel mult două zile de la data la care a fost stabilită sau fixată valoarea datoriei sau obligația de a plăti drepturile rezultate din această datorie.

Cu toate acestea, dacă datoria vamală este legată de un drept antidumping sau compensatoriu provizoriu, dreptul respectiv se înscrie în evidența contabilă în cel mult două luni după publicarea Regulamentului de instituire a unui drept antidumping sau compensatoriu definitiv în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene.

(3) Atunci când se naște o datorie vamală în alte condiții decât cele menționate la alineatul (1), valoarea drepturilor corespunzătoare este înscrisă în evidența contabilă în cel mult două zile de la data la care autoritățile vamale pot:

(a) calcula valoarea drepturilor respective și

(b) stabili debitorul”.

”Articolul 219

(1) Termenele pentru înscrierea în evidența contabilă prevăzute la articolul 218 pot fi prelungite:

(a) din motive ce țin de organizarea administrativă a statelor membre și în special în cazul în care conturile sunt centralizate sau

(b) atunci când circumstanțe speciale împiedică autoritățile vamale să respecte termenele respective.

Astfel de prelungiri de termene nu pot depăși 14 zile.

(2) Termenele prevăzute la alineatul (1) nu se aplică în situații de caz fortuit sau de forță majoră”.

”Articolul 220

(1) În cazul în care valoarea drepturilor rezultate dintr-o datorie vamală nu a fost înscrisă în evidența contabilă în conformitate cu articolele 218 și 219 sau a fost înscrisă la un nivel inferior sumei datorate legal, valoarea drepturilor ce urmează a fi recuperate trebuie înscrisă în evidența contabilă în termen de cel mult două zile de la data la care autoritățile vamale au luat cunoștință de situație și pot calcula suma datorată legal și stabili debitorul (înscriere ulterioară în evidența contabilă). Acel termen poate fi prelungit în conformitate cu articolul 219.

(2) Cu excepția cazurilor menționate la articolul 217 alineatul (1) al doilea și al treilea paragraf, înscrierea ulterioară în evidența contabilă nu este posibilă în cazul în care:

(a) decizia inițială de a nu înscrie drepturile în evidența contabilă sau de a le înscrie la o valoare mai mică decât suma legal datorată a fost luată pe baza dispozițiilor generale invalidate la o dată ulterioară de o hotărâre judecătorească;

(b) valoarea drepturilor legal datorate nu a fost înscrisă în evidența contabilă ca urmare a unei erori din partea autorităților vamale care nu ar fi putut fi detectată în condiții rezonabile de către debitor, acesta acționând la rândul lui cu bună-credință și respectând toate dispozițiile prevăzute de legislația în vigoare în ceea ce privește declarația vamală;

(c) dispozițiile adoptate în conformitate cu procedura comitetului scutesc autoritățile vamale de la înscrierea ulterioară în evidența contabilă a valorii drepturilor sub o anumită valoare”.

”Articolul 221

(1) De îndată ce a fost înscrisă în evidența contabilă, valoarea drepturilor se comunică debitorului în conformitate cu normele corespunzătoare.

(2) Dacă valoarea drepturilor datorate a fost înscrisă orientativ în declarația vamală, autoritățile vamale pot să prevadă faptul că aceasta nu poate fi comunicată în conformitate cu alineatul (1) decât dacă valoarea drepturilor indicate nu corespunde cu cea stabilită de autorități.

Fără a aduce atingere aplicării articolului 218 alineatul (1) paragraful al doilea, dacă se face uz de posibilitatea prevăzută în paragraful precedent, acordarea liberului de vamă pentru mărfuri de către autoritățile vamale echivalează cu comunicarea către debitor a valorii drepturilor înscrise în evidența contabilă.

(3) Comunicarea către debitor nu poate fi făcută după expirarea unui termen de trei ani de la data la care a luat naștere datoria vamală. Cu toate acestea, dacă incapacitatea autorităților vamale de a stabili valoarea exactă legal datorată este rezultatul unui act care poate declanșa urmărirea penală, în măsura în care dispozițiile în vigoare o permit, această comunicare poate fi făcută după expirarea acestei perioade de trei ani”.

Prin urmare, conform dispozițiilor legale anterior citate, prevederile Codului de procedură fiscală reprezintă procedura de drept comun în materie de administrare a creanțelor fiscale, aplicându-se și pentru administrarea drepturilor vamale, însă doar în măsura în care prin legea specială nu se prevede altfel, în considerarea principiului potrivit căruia legea specială derogă de la legea generală și se completează cu aceasta – principiul specialia generalibus derogant. Cum atât Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, cât și Regulamentul (CEE) nr. 2.913/92 al Consiliului de instituire a Codului vamal comunitar conțin prevederi în ceea ce privește prescripția dreptului de stabilire a datoriilor vamale reiese că dispozițiile Codului de procedură fiscală nu sunt aplicabile, în acest sens pronunțându-se Direcția generală de legislație Cod procedură fiscală, reglementări nefiscale și contabile din Ministerul Finanțelor Publice prin adresa nr./04.03.2016.

În speță, fiind vorba de dobânzi compensatorii aferente unei operațiuni vamale suspensive începute înainte de data aderării României la Uniunea Europeană (03.09.2003) și definitivată după data aderării (10.07.2008) prin punerea bunului în liberă circulație și calculate în temeiul dispozițiilor tranzitorii ale Tratatului de aderare rezultă că termenul de prescripție aplicabil este cel prevăzut de art. 100 alin. (1) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, respectiv termenul de "**5 ani de la acordarea liberului de vamă**", motiv pentru care nu poate fi reținută susținerea contestatoarei în sensul aplicării termenului de prescripție de 3 ani prevăzut de reglementările comunitare.

Cum liberul de vamă a fost acordat prin punerea în liberă circulație a bunului importat de ABC SRL a fost acordat în data de 10.07.2008, iar organele vamale nu au invocat în cuprinsul referatului nr. ce însoțește dosarul cauzei niciun motiv de întrerupere sau suspendare a cursului rezultă că la data de, data emiterii deciziei de regularizare nr. drsv/xx.vv.yy termenul de prescripție era împlinit.

Totodată, se reține că dobânzile compensatorii în sumă de S lei stabilite prin decizia de regularizare nr. drsv/xx.vv.yy au fost achitate de societatea ABC SRL în data de 21.05.2014 cu chitanța nr.2014, așa cum reiese din fotocopia documentului de plată transmis de organele vamale și existentă la dosarul cauzei.

În această situație organul de soluționare a contestației reține incidența prevederilor art. 2.506 din Codul civil conform căroră:

"Art. 2.506. - (1) Prescripția nu operează de plin drept.

(2) După împlinirea termenului de prescripție, cel obligat poate să refuze executarea prestației.

(3) Cel care a executat de bunăvoie obligația după ce termenul de prescripție s-a împlinit nu are dreptul să ceară restituirea prestației, chiar dacă la data executării nu știa că termenul prescripției era împlinit".

Ca atare, chiar dacă obligația de plată reprezentând dobânzile compensatorii în sumă de S lei a devenit o obligație imperfectă ca efect al împlinirii termenului de prescripție, pentru realizarea căreia nu mai subzistă forța coercitivă a statului, plata efectuată de societate este perfect valabilă și nu mai poate fi restituită, astfel că motivul prescripției invocat de societate nu mai poate fi reținut în soluționarea favorabilă a cauzei. Cum societatea nu a invocat în susținere și alte motive care să privească fondul cauzei, rezultă că dobânzile compensatorii sunt datorate, contestația urmând a fi respinsă.

Pentru considerentele ce preced și în temeiul Legii nr. 157/2005 pentru ratificarea Tratatului de aderare a României la Uniunea Europeană, alin. (16) al pct. 4 "Uniunea vamală" din anexa nr. V, Ordinului vicepreședintelui A.N.A.F. nr.7.982/2006 privind aprobarea Documentului pentru regularizarea situației operațiunilor vamale deschise în baza prevederilor art.27 alin.(2) din Ordonanța Guvernului nr. 51/1997 privind operațiunile de leasing și societățile de

leasing, republicată, cu modificările și completările ulterioare, O.M.F.P. nr. 84/2007 pentru aprobarea Măsurilor unitare de aplicare a reglementărilor în domeniul taxelor vamale, taxei pe valoarea adăugată și accizelor datorate în vamă în cazul operațiunilor de leasing aflate în derulare la data aderării, art. 519 din Regulamentul (CEE) nr. 2.454/93 al Comisiei din 2 iulie 1993 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2.913/92 al Consiliului de instituire a Codului Vamal Comunitar, art. 100 alin. (1) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, art. 217-221 din Regulamentul (CEE) nr. 2.913/92 al Consiliului de instituire a Codului vamal comunitar, art. 2.506 alin. (3) din Codul civil și art. 1 alin. (2) și art. 216 în O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare

DECIDE:

Respinge contestația formulată de ABC SRL împotriva deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. drsv/xx.vv.yy, emisă de Direcția Regională Vamală București prin care s-au stabilit dobânzi compensatorii în sumă totală de **S lei**.

Prezenta decizie este definitivă în sistemul cailor administrative de atac și poate fi contestată în termen de 6 luni de la data comunicării la Tribunalul București.

Către,
ABC SRL
str. Gliei, nr. 1
Sector 1, București
Nr.
Data

Urmare contestației dvs. formulată împotriva deciziei pentru regularizarea situației nr. drsv/xx.vv.yy și înregistrată la Biroul vamal de interior gr. I Ilfov sub nr. 11171/27.11.2013, vă comunicăm, alăturat, Decizia nr. din privind modalitatea de soluționare a acesteia.

Către,
D.G.R.F.P.B. - Direcția Regională Vamală București
Biroul vamal de interior gr. I ILFOV
Șos. Chitilei nr. 230
Sector 1 București
Nr.
Data

În urma contestației ABC SRL înregistrată sub nr. 11171/27.11.2013, formulată împotriva deciziei pentru regularizarea situației nr. drsv/xx.vv.yy, vă comunicăm, alăturat, Decizia nr. din privind modalitatea de soluționare a acesteia.

Răspuns

Întrebarea anterioară 82435 era: "pentru plusul de valoare rezultat din cesionarea părților sociale trebuie ca societatea română să plătească impozit" și vi s-a răspuns în concluzia finală că "obligația plății impozitului revine societății franceze, care trebuie să se înregistreze fiscal în România, **societății la care**

deține părțile sociale înstrăinate nerevenindu-i nicio obligație". Răspunsul a fost foarte clar în raport de întrebarea formulată: societatea românească ale cărei titluri de participare (părți sociale) sunt tranzacționate nu are nicio obligație în privința reținerii/plății eventualului impozit datorat de societatea franceză - asociat unic.

Întrebare: Cum trebuie să se înregistreze fiscal societatea franceză și cum plătește impozitul ?

Răspuns:

a) înregistrare

Societatea franceză – persoană juridică nerezidentă se înregistrează fiscal în România prin intermediul formularului "Declarație de înregistrare fiscală/Declarație de mențiuni/Declarație de radiere pentru contribuabilii nerezidenți care nu au sediu permanent în România (015)", care se depune în termen de 30 de zile de la obținerea venitului, la organul fiscal în a cărui rază teritorială se află societatea ale cărei titluri de participare sunt vândute/cesionate. Temei legal: art. 82 alin. 1 și alin. 6 din Codul de procedură fiscală și instrucțiunile de completare a formularului 015 aprobate prin OPANAF nr. 3.698/2015.

b) plată și declarare:

Impozitul pe profit datorat se plătește trimestrial, până la data de 25 inclusiv a primei luni următoare încheierii și se declară prin intermediul declarației trimestriale "Declarație privind obligațiile de plată la bugetul de stat (100)", care se depune până la termenul de plată și a declarației anuale "Declarație privind impozitul pe profit (101)", care se depune până la data de 25 martie inclusiv a anului următor.

Temei legal: art. 12 lit. h, art. 13 alin. 1 lit. d, art. 38 alin. 2, art. 41 alin. 1 și alin. 5 lit. c și art. 42 din Codul fiscal, OPANAF nr. 587/2016 și OPANAF nr. 3.250/2015.

Întrebare: Nu se poate plăti impozitul fără să se înregistreze fiscal ?

Răspuns: Nu. Contribuabilul/plătitorul care are obligația de declarare și plată a unui impozit, devenind subiect în cadrul raportului juridic fiscal este obligat să se înregistreze fiscal și primește în acest scop un cod de identificare fiscală:

Temei legal: art. 17 alin. 1 și art. 82 alin. 1 din Codul de procedură fiscală.

Întrebare: Poate să-și plătească impozitul în Franța și să facă dovada plății în România ?

Răspuns: Nu. Impozitul pe profit este datorat bugetului de stat din România. Nu există nicio lege, tratat, acord etc. care să prevadă că impozitul pe profit datorat în România poate fi plătit către autorități fiscale din afara României.

Temei legal: art. 1 alin. 1 și 2 din Codul fiscal și art. 163 alin. 2 din Codul de procedură fiscală.

Completare bon 312:

1. Așa cum vi s-a precizat anterior, nu s-au regăsit atașate nici copiile concediilor medicale, nici centralizatorul, așa că nu vă putem răspunde cum a fost calculat CM suportat de FAAMB, nu putem "ghici" toate elementele necesare calculului concediului medical. În plus, fiind vorba de un program de salarii, nu cunoaștem modalitatea în care el a fost conceput și nici în ce măsură respectă exigențele legislației în materie de salarii, concedii medicale, impozite și indemnizații, așa că

vă sugerăm să contactați furnizorul programului și să discutați cu acesta pe marginea calculului efectiv al CM suportat de FAAMBP efectuat prin program.

2. FAAMBP datorat pe total fond de salarii în valoare de 401 lei și din această sumă se suportă concediul medical de 1.232 lei, CASS de 68 lei și CCI de 10 lei, dar nivelul sumei deductibile în declarația 112 nu va depăși nivelul sumei datorate, după cum se precizează în instrucțiunile de completare a formularului 112, astfel că este firesc ca "de plată" să apară 0,00 lei în declarație.

3. Contul 423 se încheie cu plata indemnizației nete convenite salariatului (asemnător plății de salarii din contul 421), în întrebare ați solicitat monografia contabilă legată de sumele aferente contribuțiilor sociale și răspunsul a vizat doar aceste aspecte.

4. Conform art. 296¹⁷ alin. 3-4 din Codul fiscal, se datorează contribuție individuală de asigurări sociale de sănătate pentru indemnizațiile de incapacitate temporară de muncă, survenită ca urmare a unui accident de muncă sau a unei boli profesionale, contribuție care se suportă de către persoanele prevăzute la art. 296¹⁷ lit. e (adică angajatori) și g (adică orice plătitor de venituri de natură salarială) din Codul fiscal ori din FAAMBP, după caz.

Dacă legea spune că angajatorul suportă CASS individuală pentru indemnizațiile de incapacitate temporară de muncă, survenită ca urmare a unui accident de muncă sau a unei boli profesionale înseamnă că se înregistrează o cheltuială cu această contribuție (nu se suportă de salariat, ca urmare a prevederii legale care v-a fost precizată, de altfel, și în răspunsul anterior).

5. Suma de 3 lei – CASS individuală suportată de angajator